

मेन चन्द्रेण । दशम्या दशसंख्यापूरिकया विष्णुना देवतया यज्ञाधिष्ठात्रा विष्णु-
पेण देवेन । एतैराज्ञतः प्रसर्पामीत्यर्थः ॥ ३० ॥ इति राजसूयः समाप्तः ॥ ॥

VIII. a. अश्विभ्यां पचस्व । b. सरस्वत्यै पचस्व । c. इन्द्राय सुत्राम्णो
पचस्व । d. वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ्क्षसोमोऽतिस्नुतः । इन्द्रस्य
युज्यः सखा ॥ ३१ ॥

अथ राजसूयगतचरकसौत्रामणीमन्त्रा उच्यन्ते ॥ राजसूयप्राले विहिता सौत्रा-
मणी चरकसौत्रामणीत्युच्यते तन्मन्त्राणामश्विनावृषी ॥ ॥ का° [१५.१.२५.] प-
क्वौदनं विव्रठांश्चूर्णीकृत्याश्विभ्यां पचस्वेति सऽसृजतीति । विव्रठा ज्ञाताङ्कुरा अ-
ज्ञाताङ्कुराश्च व्रीहयः क्षौमे बद्धाः सन्ति तन्मध्ये अज्ञाताङ्कुराणां व्रीहीणामोदनं
पक्वा विव्रठान्त्रीहींश्चूर्णीकृत्यौदनेन मिश्रयति ॥ त्रीणि यज्ञेषु सुरादेवत्यानि ।
हे सुरे त्वमश्विभ्यां पचस्व अश्विनोरर्याय पाकं कुरु पाको नाम विपरिणामश्रे-
ष्ठता । सरस्वत्यै देव्यै पचस्व । सुष्ठु त्रायतऽइति सुत्रामा तस्मै सुत्राम्णो शोभ-
नत्राणकर्त्रे सुत्रातव्याय वा इन्द्राय पचस्व यतः सौत्रामण्येन्द्रस्य भैषज्यं कर्तव्य-
मस्ति ॥ का° [१५.१०.१०.] वपामार्जनान्ते कुशैः परिस्रुतं पुनाति वायुः पूत इ-
ति । पशूनां वपामार्जनान्ते कर्मणि कृते दर्भैः सुरां कस्मिंश्चित्पात्रे पुनाति ॥ सो-
मदेवत्या गायत्री । वायुः सुपां सुलुगित्यादिना [पा° ७.१.३१.] तृतीयैकवचनस्य
सु आदेशः सोमो वायुः वायुना पूतः शोधितः पवित्रेण कुशमयेन पूतः सन् प्र-
त्यङ् नोचैरधोमुखः सन् अतिस्नुतः अतिक्रम्य गतः । किम्भूतः इन्द्रस्य युज्यो यो-
गार्हः सखा सखिभूतः । सोमः पूर्वं पूतिगन्धोऽभूत्ततो देवैर्वायुरुक्तस्त्वं सोमऽ सु-
गन्धं कुर्विति ततो वायुना सोमो दुर्गन्धमपहृत्य सुगन्धः कृत इति [१२.७.३.]
श्रुत्योक्तम् तदयं मन्त्रो वदतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥

a. कुविद्भ्यं यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्यनुपूर्वं वियूय ।

इहेहैषां कृणुहि भोजनानि ये बर्हिषो नमउक्तिं यजन्ति ॥

b. उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां वा सरस्वत्यै विन्द्राय वा सुत्राम्णो ॥ ३२ ॥